

Dubrovnik, 20/5-94.

Draga sestra!

Tvoje pismo prejel. Iznenadila me je sporočilo, da je naredila Borsnica Nani torbo za tisoč goldinarjev. Škoda, da mi nisi o tem natančneje kaj pove. Dala, ker Nana mi ni o tem ničesar omenila. Torila se je Nana res v zadnjem pismu na babo, kako da je očetu navpaka in da bi bilo dobro, da ne bi jara dajal očetu denarja v roke, ampak - če sam jo prav razumel - da bi Nana očeta presterbovala, jim kuhala in drugo. V tej zadevi mi lahko Ti kaj spo-

ročilo, ker po Naninih besedah
se ne morem ravnati, dokler
ne izvem čiste in bistre resnice.
Nekoč mi je Nana omenila,
da jo vabi Ivanka, da bi
šle v Černomej' pogledat.
Šli li šle ali ne, boš Ti
bolj vedila. Vesel mi je
pisal, ali nič posebnega.
Gotovo bi se mu dobro
zdelo, ako bi ga Ivanka
obiskala. Zdej je lahko, po
željéknici se pride tje Kana,
lo in cerov.

Nace (igralca) je zapustil
Ljubljano in se preselil v
Zagreb. Slovenci so mnogo
izgubili, zato pa Hrvati
se otkoristili. On in ona sta
bila res izvrstna za gledaše.

Jak popravham hišo, namreč
pri tleh pade. Mislil sem
vse premeniti in otarviti
partket, ali stroški bi bili
preveliki, požerli bi mi
pocitnično potovanje. Zato
sem le naj potrebnije po-
pravil in zakrpal.

O vrtu: Ti ne bom dosti baha-
nil, ker mi ne gre, kakor
zasluži moja pridnost in moj
trud. Trta je lani porebela,
letos se pa drži, kakor
da bi hotela narediti zadnjo
oporočko. Rože mi je popa-
rila morska megla, jagode
pa uničujejo razni mrčesi.
Sicer pa vse pri starem. Dobro
se imejte! Boztravlj! Vas vse
Tvoj